

ellers kunde bevæge mig til at have Betænkeligheder ved denne Sag, og stemme for Forslaget, jeg kan rigtig nok sige, paa en vis Maade, iblinde; thi jeg antager, at dette Forslag langt fra er saa gjennemtaant og saa velbegrundet, at vi kunne have en detailleret Kundskab derom; men jeg troer, at vi maae gjøre det. Der er endnu en anden Ting, som driver mig til, ikke denne Sag angaaende, at reise nogen Opposition her i Thinget. Man har tidligere talt om europæiske Nødvendigheder, som skulde bestemme os her; jeg kan sige, at her er en kjøbenhavnsk Nødvendighed, som tvinger os i denne Sag; thi vist er det, at Theatret i de sidste Aar har indtaget en ganske særegen Stilling, idet det ligesom er blevet en lille Copi af det politiske Liv; thi saasnart man ved Theatret har seet, at der reiste sig en Bevægelse oppe i Toppen, har man efterlignet dette der. Det ligger jo i Skuespillerens Charakter at efterligne, og derved har det, der er passeret i de høiere Sphærer, ligesom kastet et Gjenstrik over Theatervæsenet. For at lægge Oppositionen rigtig for Dagen har det kjøbenhavnske Theatervæsen i det næstforegaaende Aar aflagt et ganske udmærket Brev paa, at der her, ved private Kræfter, kunde reise sig et Theater, der vilde være saa godt, at vi ikke behøvede at have et kongeligt Theater, og vi maae vide Skuespillerne Tak for, at de selv have leveret Brevet; det skulle vi have in mente til en anden Gang. Lad os nu, da vi bestude os under denne kjøbenhavnske Nødvendighed, tage dette Forslag, som det er, og haabe, at vi saa slippe en lille Smule billigere for Fremtiden. Jeg vil endnu tilføie en Ting, og det er, at vi skulle lægge Mærke til, at vi, ved at opretholde denne Anstalt, ved, hvad jeg vil kalde, prohibitive Forholdsregler, ved at holde visse Stykker ude fra Concurrence, naar de have været en vis Tid givne paa det kongelige Theater, bidrage til, at den Dannelse, som det hedder sig, at Theatervæsenet kan give, netop bliver hindret ved det kongelige Theaters Tilstedeværelse; lad os ikke gjøre det.

Walther: Jeg, tilligemed et ikke ganske ringe Antal Medlemmer her i Thinget, have

idag havt Læilighed, til at undersøge de locale Forhold ved Theatret, og jeg skulde være meget tilbøielig til at troe, at Enhver af dem, der var tilstede, har sølt og erkendt, at saaledes, som det er, kan og bør det paa ingen Maade vedblive at være. Jeg vilde have ønsket, at Omstændighederne havde føiet sig saaledes, at ret mange af Thingets Medlemmer personlig kunde have overbevist sig om, hvor paatrængende nødvendig den foreslaaede Forandring er, thi jeg troer da, at denne Sag ikke vilde have mødt den allermindste Opposition. Jeg skulde næsten antage, at samtlige de ærede Herrer, der personlig have overbevist sig om, hvorledes Forholdene ere, maae stemme for Forslaget, ja, at selv det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgfreds (C. C. Møller), som igaar var saa overordentlig meget imod Forslaget, maa være bleven overbevist om, at der er Anledning for ham til at forandre sin Anskuelse. Man maa i høi Grad beundre, at Administrationen med de locale Forhindringer, der finde Sted, med et Personale, som, naaget det i høiere eller ringere Grad er Kunstnere og Kunstnerinder, dog lønnes saaurolig flet, at det endogsaa staaer under Theatrets laveste Personale, — de af en året Rigsdagsmand (A. Hage) forleden omtalte Fester — at Administrationen, siger jeg, under saadanne Forhold er istand til at holde det Hele sammen og præstere, hvad der i æsthetisk og kunstnerisk Henseende virkelig præstere, og det er Noget, som Enhver daglig kan overbevise sig om. Der bliver derfor for mig — og jeg troer, at det Samme er Tilfældet med de andre ærede Herrer, som idag have været der tilstede — ikke Andet tilbage end at overveie, om man skal stræbe hen til at faae et nyt Theater, eller om man skal gaae ind paa Forslaget. At jeg for mit Vedkommende ubetinget maa holde mig til det Sidste, yttrede jeg allerede igaar og begrundede denne min Anskuelse derved, at den Sum, som for et Par Aar siden blev anvendt til Skuepladsens Fornyelse, vilde være spildt, naar man fik et nyt Theater. Jeg maa derfor i høi Grad anbefale det ærede Things Medlemmer at gaae ind paa Ministerens Forslag, og det saameget mere, som den Betragtning ikke maa tabes af